

Wytyczne dla sprawdzających

W niniejszej sprawie – jako adw. Jan Dębski – należy sporządzić apelację, odpowiadającą następującym warunkom:

1. Apelacja powinna zostać wniesiona w terminie 14 dni, liczonych od 27 listopada 2023 r.
2. Apelacja powinna zostać wniesiona do Sądu Okręgowego w Olsztynie za pośrednictwem Sądu Rejonowego w Olsztynie, II Wydział Karny;
3. W *petitum* apelacji powinno zostać wskazane **umocowanie** do wniesienia apelacji, poprzez odwołanie do upoważnienia do obrony, którego odpis załączony został do akt sprawy;
4. W apelacji należy wskazać, że zdający załącza trzy odpisy wniesionego środka odwoławczego, stosownie do art. 446 § 2 k.p.k. w zw. z art. 140 k.p.k.
5. **Kierunek zaskarżenia** apelacji powinien zostać określony jako „*na korzyść oskarżonego*”.
6. **Zakres zaskarżenia** powinien zostać określony jako „*w całości*”. Nieprawidłowym będzie określenie zakresu zaskarżenia „*w części*”, albowiem zważywszy na charakter popełnionych przez sąd uchybień, w szczególności zaistnienie bezwzględnej przyczyny odwoławczej, obrońca kwestionuje w apelacji winę. Nieprawidłowym (wskazującym na brak zrozumienia istoty zakresu zaskarżenia wyroku w procesie karnym) byłoby również obejmowanie zakresem zaskarżenia innych punktów wyroku, poza pkt I.
7. **W odniesieniu do czynu przypisanego w pkt I zaskarżonego wyroku** w pracy wskazane byłoby w szczególności dostrzeżenie przez zdającą/ego, że w sprawie „*czynu wyczerpującego znamiona z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 294 § 1 k.k.*” orzekł Sąd Rejonowy, w sytuacji gdy – zgodnie z art. 25 § 1 pkt 2 k.p.k. – właściwym rzeczowo do rozstrzygnięcia w I instancji o tak zakwalifikowanym przestępstwie jest Sąd Okręgowy. Doszło zatem do sytuacji wydania orzeczenia obarczonego bezwzględną przyczyną odwoławczą (art. 439 § 1 pkt 4 k.p.k.), albowiem sąd niższego rzędu orzekł w sprawie należącej do właściwości sądu wyższego rzędu.

8. Niezależnie do istoty, wagi i skutków ww. uchybienia, zdający zapewne dostrzegą, że sąd nieprawidłowo orzekł o obowiązku z pkt III wyroku, albowiem, jak wynika z niekwestionowanych przez sąd ustaleń faktycznych – o roszczeniu cywilnym, będącym przedmiotem rozstrzygnięcia z pkt III wyroku, orzekł już sąd cywilny, wydając w tym przedmiocie prawomocny nakaz zapłaty, odnoszący się do tej samej kwoty, tj. kwoty 220.000 zł. W orzecznictwie nie budzi tymczasem wątpliwości, że *na podstawie art. 415 § 1 zd. drugie k.p.k., wprowadzona została klauzula zakazująca orzekania w procesie karnym obowiązku naprawienia m.in. szkody na rzecz pokrzywdzonego jeżeli roszczenie wynikające z popełnienia przestępstwa jest przedmiotem innego postępowania albo o roszczeniu tym prawomocnie orzeczono. Jeżeli zatem roszczenie wynikające z popełnienia przestępstwa jest przedmiotem innego postępowania, albo o roszczeniu tym prawomocnie orzeczono, to nie jest możliwe (niejako ponowne) orzekanie o obowiązku naprawienia szkody i to niezależnie od tego, czy zasądzone roszczenie w postępowaniu cywilnym zostało wyegzekwowane* (tak Sąd Najwyższy m.in. w wyroku z 24 lutego 2022 r., sygn. akt IV KK 31/22; wyrok z 3 lutego 2012 r., sygn. akt V KK 9/12 itd.). W tym zakresie sąd wprost obraził zatem art. 415 § 1 zd. 2 k.p.k.
9. W odniesieniu do rozstrzygnięcia zawartego w pkt III wyroku zdająca/y może dostrzec również to, że sąd nieprawidłowo nazwał środek kompensacyjny z art. 46 § 1 k.k. (właściwa nazwa tego środka to obowiązek naprawienia szkody w części albo w całości), a także – że sąd zasądził kwotę 270.000 zł (zamiast 220.000 zł). Oba te uchybienia pozostają jednak drugorzędne wobec wagi uchybienia wskazanego w pkt 8 jak wyżej.
10. Zdające/y mogą sformułować w pracy również mniej istotne – wobec ww. uchybień – zarzuty obrazy prawa procesowego, odnoszące się do poszczególnych ustaleń stanu faktycznego. Do oceny sprawdzających prace pozostawione zostaje, czy zdający należycie umotywuja te zarzuty, jako mogące mieć wpływ na treść zaskarżonego orzeczenia. Pozytywnie ocenić należy także wszelkie dodatkowo dostrzeżone przez zdających uchybienia, jak np. nieprawidłową formę postępowania przygotowawczego, choć uchybienia te mają w istocie charakter mało istotny a z pewnością nie przesadzają same w sobie o skuteczności apelacji.
11. W konsekwencji kluczowego zarzutu z art. 439 § 1 pkt 4 k.p.k., **wniosek apelacji** powinien zostać sformułowany jako wniosek o uchylenie

zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy Sądowi Okręgowemu jako Sądowi właściwemu rzeczowo do rozpoznania sprawy w I instancji (dostrzeżenia bowiem wymaga, że gdy sprawa zostałaby przekazana do ponownego rozpoznania Sądowi Rejonowemu po uchyleniu wyroku, Sąd Rejonowy przekazałby sprawę Sądowi Okręgowemu jako właściwemu do rozpoznania tej sprawy w I instancji). W przypadku niedostrzeżenia przez zdającego bezwzględnej przyczyny odwoławczej (co zasadniczo powinno być dyskwalifikujące, chyba że zdająca/y sformułowałby naprawdę dobre zarzuty obrazy prawa procesowego bądź w inny, prawdopodobnie skuteczny sposób zakwestionował ocenę materiału dowodowego lub ustaleń faktycznych, kwestionując np. błędnie ustalony zamiar sprawczy z art. 286 § 1 k.k.), zasadne byłoby sformułowanie w apelacji wniosku o zmianę zaskarżonego wyroku i uniewinnienie oskarżonego. Dostrzeżenie wyłącznie uchybienia z art. 415 § 1 zd. 2 k.p.k. wiązałoby się z wnioskiem o uchylenie rozstrzygnięcia z pkt III zaskarżonego wyroku, jednak nie byłoby, co do zasady, wystarczające, by uzyskać ocenę pozytywną.

Przykładowa komparycja oraz *petitum* apelacji:

Warszawa, dnia 28 listopada 2023 r.

Sądu Okręgowego w Olsztynie
Wydział Karny Odwoławczy
za pośrednictwem
Sądu Rejonowego w Olsztynie
II Wydział Karny
ul. Dąbrowszczaków 44
10-543 Olsztyn

adw. Jan Dębski
Kancelaria Adwokacka
ul. Zadaniowa 87 lok. 10
00-043 Warszawa,
obrońca oskarżonego
Adama Nowaka

sygn. akt: II K 86/23

APELACJA

od wyroku Sądu Rejonowego w Olsztynie

**z 20 października 2023 r. (sygn. akt II K 86/23), którego odpis wraz z uzasadnieniem
doręczony został obrońcy w dniu 27 listopada 2023 r.**

Jako ustanowiony w sprawie obrońca oskarżonego Adama Nowaka (upoważnienie do obrony w aktach sprawy), na podstawie art. 444 k.p.k. w zw. z art. 425 § 1 i 2 k.p.k., zaskarżam wyrok Sądu Rejonowego w Olsztynie, II Wydział Karny z 20 października 2023 r., wydany w sprawie o sygn. akt III K 114/21, **w całości na korzyść oskarżonego.**

- I.** Na podstawie art. 427 § 1 i 2 k.p.k. w zw. z art. 439 § 1 pkt 4 k.p.k., ww. wyrokowi w zarzucam **obrazę art. 25 § 1 pkt 2 k.p.k.**, polegającą na wydaniu orzeczenia przez Sąd Rejonowy w sprawie, która według właściwości rzeczowej podlegała rozpoznaniu w I instancji przez Sąd Okręgowy, co stanowi bezwzględną przyczynę odwoławczą określoną w art. 439 § 1 pkt 4 k.p.k.
- II.** Niezależnie od powyższego, na podstawie art. 427 § 1 i 2 k.p.k. w zw. z art. 438 pkt 2 k.p.k., ww. wyrokowi zarzucam **obrazę art. 415 § 1 zd. 2 k.p.k.**, mającą wpływ na treść wydanego rozstrzygnięcia, poprzez orzeczenie o środku kompensacyjnym w pkt III zaskarżonego orzeczenia, w sytuacji w której o roszczeniu tym orzeczono

już prawomocnie w postępowaniu cywilnym, co prowadzi do niedopuszczalnego skumulowania w obrocie prawnym dwóch tytułów wykonawczych odnoszących się do tego samego roszczenia.

III. Niezależnie od powyższego, na podstawie art. 427 § 1 i 2 k.p.k. w zw. z art. 438 pkt 3 k.p.k., ww. wyrokowi zarzucam **poczynienie błędnego ustalenia w odniesieniu do postaci zamiaru sprawczego oskarżonego**, w sytuacji w której zamiar, jak każda inna okoliczność stanu faktycznego, podlega udowodnieniu i to w oparciu o okoliczności zewnętrzne, zobiektywizowane oraz przedmiotowe, co – zważywszy na zawarty w sprawie materiał dowodowy nie pozwala na poczynienie pozytywnego ustalenia w powyższym zakresie, z jednoczesnym szeregiem dowodów podważających ustalenia Sądu w odniesieniu do zamiaru sprawczego oskarżonego – czyni całkowicie dowolnymi ustalenia Sądu Orzekającego, odnoszące się do strony podmiotowej przypisanego oskarżonemu przestępstwa.

Mając na uwadze powyższe zarzuty, w oparciu o art. 427 § 1 k.p.k. w zw. z art. 437 § 1 i 2 k.p.k., **wnoszę o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy Sądowi Okręgowemu jako właściwemu rzeczowo do rozpoznania niniejszej sprawy w I instancji.**

Uzasadnienie

.....

Adw. Jan Dębski

- w tym miejscu podpis adw. Jana Dębskiego -

Załączniki: trzy odpisy apelacji;